

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 645

гр. София, 23.02.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Младенов

Членове: Веселина Ставрева
Божидар Ив. Стаевски

като разгледа докладваното от Веселина Ставрева Въззивно частно наказателно дело № 20231100600573 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.243, ал.7 от НПК.

Образувано е по частен протест на прокурор от СРП против определение от 29.12.2022 г. по НЧД№4944/2023г. по описа на СРС, НО, 19-ти състав, с което е отменено Постановление от 24.10.2022г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство №87/2022г. по описа на СО-СГП, пр. пр. №534/2022 г. по описа на СРП.

В сезирация въззивния съд акт се настоява първоинстанционното определение да е незаконосъобразно и неправилно. Оспорва се извода на СРС прокурорът да не е изложил мотиви относно това дали е налице съставомерност по някой друг състав на НК относно твърдяното деяние. Изведена е хипотеза районният съдия вероятно да е имал предвид престъплението по чл.144, ал.3, вр. ал.1 от НК, който извод се явява неподкрепен от събраните по делото доказателства. В протеста са наведени аргументи по какви причини са кредитирани показанията на свидетелите, които не потвърждават версията на св.3.. От СРП се определя като необоснована необходимостта от обследване висящите съдебни производства между страните. На същата плоскост се определят и указанията на СРС за установяване причините за сключване на договори между свидетелите, извършените разпореждания, смяна на съдружници и продажба на дружествени дялове на групата „Изамет“ и т.н. Като неотнормима към предмета на спора се обосновава и причината след срещата на 08.04.2020г., св.3. да напусне пределите на страната. Като краен извод, прокурорът посочва, че и изпълнение на посочените от първия съд указания не би довело до промяна на възприетата фактология и правни изводи за прекратяване на наказателното производство на осн. чл.243, ал.1, т.2 от НПК. С оглед горното, се моли за отмяна акта на СРС и постановяване на такъв, с който да бъде

споделена тезата на СРП за прекратяване на наказателното производство.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, VII-МИ ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, след като разгледа подадения частен протест и прецени материалите по делото, констатира следното:

Частният протест, с който е сезиран въззивния съд е депозиран в законоустановения 7-дневен срок от надлежно легитимиран субект, поради което и е процесуално **допустим**. Разгледан по същество е **неоснователен**, предвид следното:

Досъдебното производство, както е приел и СРС, е образувано с Постановление на прокурор от 25.02.2022г. за това, че на 08.04.2020г. в гр.София, бул.,***** **, с цел да принуди другото - И. Г. З. да се разпорежи със свое право го заплашил с насилие и деянието е придружено със заплаха за убийство, квалифицирано като престъпление по чл.213а, ал.2, т.1, вр. ал.1 от НК.

С оспорваното постановление, прокурорът на осн. чл.243, ал.1, т.2 от НПК е прекратил наказателното производство, поради недоказаност на обвинението.

От **фактическа страна** първоинстанционният съд е приел обстоятелства, изградени на база на всички годни за позоваване доказателства, доказателствени средства и способности за проверката им, налични по делото. Настоящият съдебен състав намира, че СРС правилно е установил стеклите се събития, поради което и доколкото въззивната инстанция напълно се солидаризира с изложената в определението на СРС фактическа картина, не намира за нужно да я преповтаря. Друг е въпроса, че възприетата от СРС фактология не е по-различна в преобладаващата си част от тази, отразена в Постановлението на СРП от 24.10.2022г. и в мнението на следовател по чл.235 от НПК, с тази разлика, че съдията не е приел с категоричност, че не са отправяни заплахи към св.З. от когото и да било от присъстващите, че св.П. не е носила оръжие в себе си.

Съгласно разпоредбата на чл.199, ал.1 от НПК в досъдебното производство прокурорът и разследващите органи се произнасят с постановления, а съобразно чл.199, ал.2 от НПК всяко постановление следва да съдържа данни за времето и мястото на издаването му, за органа, който го издава, за делото, по което се издава; мотиви; диспозитив и подпис на органа, който го издава. Мотивите представляват извършване на анализ на фактическите и правни основания, за да се достигне до определен правен извод. Според градския съд наведените в обсъжданото постановление мотиви са в достатъчна степен ясни и пълни. Поради това, за разлика от първия съд, за този е категорично, че СРП е приела липса на данни за каквото и да било престъпление от общ характер. Прокурорът е развил и правни аргументи, че установената от него фактология не се подсумира както под състава, за който е образувано досъдебното производство, а така също и под нито едно друго престъпление, който подход по принцип е правилен. Друг е въпроса дали това

е така. Не може да се иска от съда да дава указания за квалифициране на дадени обстоятелства. Това не е сторил и първия съд, но е насочил прокурора към преценка наличността и на друга възможност относно прилагането на закона, а именно извършване на друг вид престъпление, а не само това, за което е образувано досъдебното производство. Едва обаче в частния протест срещу отменителното постановление на СРС, прокуратурата е възприела виждане евентуално за липса на състав по чл.144, ал.3, вр. ал.1 от НК, което е следвало да стане в оспорвания акт. Не може да се приеме от правна страна за издържано в обобщен план да се приеме, че дадени факти не могат да се субсумират под нито едно престъпление от НК. Престъпленията в НК са обособени в раздели и глави и т.н като трудно например едно престъпление срещу транспорта би имало някакви обективна връзка с престъпление срещу половия морал.

Показанията на свидетелите и част от писмените доказателства по делото в процесното постановление са анализирани по начин, който прокурорът е счел за верен, но този анализ и според въззивния съд, не е на база на всички възможни да бъдат събрани доказателствени източници, които да направят извода за прекратяване на наказателното производство единствено възможен и поради това единствено верен.

Тук е мястото да се отбележи, че подобно на СРП, и въззивният съд не споделя тезата, че посредством очна ставка между свидетелите от условно обозначените две групи, би се стигнало до установяване на действителното положение на нещата, при изключително полюсните им вече отношения, и поради това твърдения, медийния отзвук на случилото, изтеклия период от време. Следва обаче да се сподели виждането на съдията от районния съд, че освен гласни доказателства, по делото е събран и друг доказателствен материал, за който не е достатъчно само да бъде посочено, че е събран, а да бъде надлежно, ясно и аналитично преценен дали е кредитируем или не и чия теза подкрепя в крайна сметка. Въззивният съд споделя виждането на СРС, че не са изчерпани всички процесуално-следствени способности за събиране на доказателства, едва след което прекратяването на наказателното производство би се явило законосъобразно. При този вид изключително противоположни показания на свидетелите от двете групи, ценно е да бъдат събрани контролни доказателства за проверката им, дори и това да не са някои от служителите в кантората /св.М./ или работещи при св.З.. Определено последният има кръг от обкръжение, с който е възможно да е споделил какво се е случило процесния ден - съпруга, приятелка, деца и т.н. Това разбира се налага повторен разпит на пострадалия З. с изясняване в детайли какво точно се е случило процесния ден, в какво се е изразявал заплашителния тон спрямо него от лицата в стаята на 08.04.2020г., виждал ли е в крайна сметка св.П. с оръжие, от какъв вид, дали след срещата е споделил с някого за случилото се, освен с шофьора си /със семейство, приятели/ и има ли връзка между случилото се в кантората на адв.К. и скоропостижното напускане пределите на страната, и то за един изключително дълъг период от време,

каква е била причината да не се завърне в страната - продължителна почивка /за което говорят част от свидетелите/, бизнес или евентуално някои от действията, думите, използвани от присъстващите на срещата. Анализът показанията на този основен за процеса свидетел в действителност следва да стане на база на съпоставка на паралелно развиващите се отношения със сина му, с някои от присъстващите свидетели, със сключените по една или друга причина договори като се съпоставят с извършваните парични преводи, какво е развитието по записа на заповед и т.н. Престъпленията, свързани с личността, рядко са публични като обикновено лицата, чийто интереси се противопоставят имат в основата си други взаимоотношения, развитието на които често дава отговор за кредитируемостта на едната или друга версия. Макар и с малка вероятност, следва да се провери и възможността в стаята да е имало камери, от които евентуално биха могли да се съхраняват видеозаписи. Не става ясно за този съд поради каква причина не е разпитан сина на св.З.. Вярно е, че се касае за конкретен обективен факт и проверката му дали е настъпил или не на 08.04.2020г., но разпита на този най-близък роднина, независимо от отношенията с баща му към онзи момент или сега, би дал светлина относно паралелно стеклите се събития и евентуално коя страна /св.К., св.П., св.П., св.С./ или /св.З./ не дава вярна картина. Не би могло по метода на калкулирането argiogi за това, че св.З. е бил сам, да се игнорират показанията му, и само на база на съотнесимостта помежду показанията на останалите присъстващи, да се твърди тяхната достоверност. Не става ясно защо към не е назначена и СППЕ на св.З., която има сериозна доказателствена стойност по такъв вид дела и често дава отговор на достоверността на изложеното и евентуално първопричината за възникналите страхови представи у пострадал /вж. р. №332 от 26.09.2014 г. по н. д. № 967/2014 г., н. к., I н. о. на ВКС, р. №108 от 04.07.2022 г. по н. д. № 417/2022 г., н. к., III н. о. на ВКС и др./. Следва по-насетне да се прецени изключително внимателно, дали в действителност има данни за редовно носене на оръжие от страна на св.П., която сама споделя, че е посещавала често определени заведения, била е с определен кръг хора, което ведно със справка от СДВР, служба КОС може да насочи разследването в определена посока.

Неправилно е виждането на прокурора изначално да приеме, че и при извършване на посочените от СРС и препотвърдени от СГС действия би се стигнало до същия фактически и правен извод, тъй като това би довело до предварително възприет краен извод, което винаги поставя под съмнение не само обективността и безпристрастността на ръководно-решаващия орган, но и стойността на изготвяния от него краен акт.

Предвид изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че изводите ѝ обуславят оставяне на подадения частен протест без уважение и респективно потвърждаване определението на СРС.

Така мотивиран и на осн. чл.243, ал.8 от НПК, **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД**

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение от 29.12.2022 г. по НЧД№4944/2023г. по описа на СРС, НО, 19-ти състав, с което е отменено Постановление от 24.10.2022г. за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство №87/2022г. по описа на СО-СГП, пр. пр. №534/2022г. по описа на СРП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Препис от настоящето **Определение** да се изпрати на **СРП** и на **св.И. З.** чрез **адв.Грета Ганева**.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____